

تجلیل از مدال‌آوران کشتی با چاشنی نگرانی جدایی رئیس

دبیر باید در کشتی بماند

گزارش | فریدون حسن

مراسم تجلیل از مدال‌آوران کشتی در مسابقات جهانی، در حالی صبح دیروز در فدراسیون کشتی برگزار شد که این مراسم به‌شدت تحت تأثیر اخبار جدایی احتمالی علیرضا دبیر از فدراسیون کشتی برای حضور در انتخابات ریاست کمیته ملی المپیک بود.

این روزها همه در خانه کشتی نگران هستند. نگران اینکه علیرضا دبیر می‌ماند یا می‌رود. این نگرانی این‌قدر بالاست که حتی حرف‌های خود دبیر هم درمانی برای آن نمی‌شود. انگار همه منتظرند یکی از بالا حکم بدهد که دبیر باید در کشتی بماند. علیرضا دبیر دیروز باز هم گفت که فکر می‌کند ادامه حضورش در کشتی بهتر باشد، اما تلویحاً هم گفت که چه باشد و چه نباشد، کشتی بارش را زمین نمی‌گذارد و به راهش ادامه می‌دهد. دبیر گفت باور دارد که تمام رشته‌ها می‌توانند مثل کشتی موفق و قهرمان باشند. او خاطرنشان کرد که نمی‌توانیم و نمی‌شود هم نداریم و همین حرف‌ها بود که آتش نگرانی اهالی خانه کشتی را شعله‌ورتر کرد.

فدراسیون کشتی در طول مدت ریاست علیرضا دبیر حالا به جایگاهی رسیده که می‌تواند خود از مدال‌آورانش تقدیر کند و معطل وزارت ورزش یا کمیته ملی المپیک نماند. اینها بخشی از سخنان پژمان درستکار، سرمربی تیم ملی کشتی آزاد ایران در حاشیه مراسم دیروز است، حرف‌هایی که بلافاصله با احساس نگرانی از جدایی علیرضا دبیر از فدراسیون کشتی رنگ و بویی دیگر به خود گرفت.

سرمربی تیم ملی کشتی آزاد با اشاره به مسابقات حساس پیش‌روی کشتی و اهمیت ادامه حضور علیرضا دبیر در رأس فدراسیون کشتی گفت: «نگرانی خاصی وجود ندارد. دبیر هر جا که باشد کنار کشتی است. هنوز هم به جمع‌بندی نهایی نرسیده، اما ما سال آینده مسابقات قهرمانی جهان در لاس‌وگاس را پیش‌رو داریم که سهمیه المپیک است و بعد از آن هم المپیک لس‌آنجلس از راه می‌رسد. این رقابت‌ها هم برای کشتی و هم برای ورزش کشور بسیار مهم است. لازم به ذکر نیست که کشتی همیشه بار ورزش کشور را به دوش کشیده است، پس امیدوارم در نهایت تصمیمی گرفته شود که به سود کشتی و ورزش کشور باشد.»

حسن رنگرز، سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی هم نتوانست نگرانی خود از احتمال جدایی علیرضا دبیر از کشتی را پنهان کند و در صحبت‌هایی کوتاه این‌گونه از لزوم ادامه حضور دبیر در فدراسیون کشتی حرف زد: «باید از همه برای اینکه برای کشتی خدمت کردند قدردانی کنم، اما علیرضا دبیر برای کشتی یک فرصت است و با این فرصت مغتنم امروز همه رده‌های ما در کشتی فرنگی و آزاد به یک ثبات به لحاظ نتیجه‌گیری رسیدند »

اما نگرانی در مورد جدایی علیرضا دبیر از فدراسیون کشتی تنها به سرمربیان تیم‌های ملی خلاصه نمی‌شود و ملی‌پوشان هم به هر نحو ممکن اعتراض و نگرانی خود را بابت این اتفاق احتمالی اعلام می‌کنند. امیرحسین زارع، قهرمان سنگین‌وزن کشتی آزاد جهان دیروز اولین ملی‌پوشی بود که در این خصوص حرف زد: «با توجه به شناختی که از آقای دبیر دارم، اگر به دنبال پست و مقام بالاتر بود پیشنهادهای بهتر هم داشت. من به نمایندگی از تمام ملی‌پوشان کشتی از مسئولان ذی‌ربط خواهش می‌کنم این کار را نکنند. حضور علیرضا دبیر در راه المپیک برای کشتی لازم است. ما امیدواریم که این اتفاق نیفتد، اما اگر هم قرار است دبیر از کشتی برود، بهتر است این کار بعد از المپیک انجام شود.»

رحمان عموزاد، نایب‌قهرمان المپیک هم با اشاره به لزوم ادامه حضور دبیر در فدراسیون کشتی گفت: «امیدوارم دبیر در فدراسیون کشتی بماند. او برای ما فقط رئیس فدراسیون نیست؛ مثل یک پدر کنارمان بوده و همیشه از نظر فنی، انگیزشی و حتی مسائل شخصی و مالی پیگیر شرایط ماست. من شخصاً این حمایت‌ها را تجربه کرده‌ام و برایم بسیار ارزشمند است. امروز امکاناتی که در کشتی ایران فراهم شده، قابل مقایسه با گذشته نیست. ما صاحب یک کمپ ورزشی بسیار بزرگ و مجهز هستیم و شرایط مناسبی برای تمرین و آماده‌سازی تیم‌های ملی فراهم شده است. این زیرساخت‌ها حاصل تلاش‌هایی است که در سال‌های اخیر انجام شده و نقش مهمی در موفقیت کشتی‌گیران دارد.»

عموزاد ادامه داد: «امیدوارم مسئولان رده بالای کشور که به دنبال موفقیت ورزش ایران در المپیک لس‌آنجلس هستند، به این موضوع توجه داشته باشند که کشتی بیشترین سهم را در مدال‌آوری ایران در ادوار المپیک داشته است. به همین دلیل نباید اجازه داد با جدایی علیرضا دبیر، کشتی وارد حاشیه شود. توانایی و تجربه دبیر به‌گونه‌ای است که می‌تواند در سطح کل ورزش کشور هم خدمت کند، اما امیدوارم خودش و مسئولان تصمیمی بگیرند که به نفع کشتی باشد. ما به حضور او نیاز داریم و دوست دارم سال‌های بیشتری در کشتی بماند. امیدوارم در کنار او بتوانیم برای المپیک لس‌آنجلس آماده شویم و نتایجی در شأن مردم ایران و کشتی کشورمان کسب کنیم.»

عصبانیت مورینیو به بازیکنان تلنگر زد

اسپی فرشته نجات رئال

فوتبال اروپا | شیوا نوروزی

شاگردان مورینیو وقتی از حریف عقب می‌افتند و حتی زمانی که ستاره اول تیم پنالتی از دست می‌دهد، به جای آنکه تسلیم شوند، متحدتر از قبل برای جبران تا لحظه آخر می‌جنگند.

کامبک دیدنی برابر سلتاویگو با همین تاکتیک به دست آمد و رئالی‌ها بار دیگر روحیه تیمی و هنر تبدیل شکست به پیروزی را به رخ حریفان کشیدند. برد ۲ بر یک رئال‌مادرید در ورزشگاه سانتیاگو برنابئو، جایگاه دومی این تیم در جدول لالیگا را تثبیت کرد.

■ تلنگر خاص

عقب افتادن از حریف در سانتیاگو برنابئو، آن هم در دقیقه ششم بازی می‌توانست به یک فاجعه منجر شود، ولی خوزه مورینیو اجازه نداد شیرازه تیم از هم بپاشد. جدا از تک‌گل سلتاویگو، فرصت‌سوزی امباپه با از دست دادن پنالتی اجازه به تساوی کشیدن بازی در نیمه اول را نداد. به گفته تیبو کورتوا، دروازه‌بان بلژیکی رئال، آقای‌خاص در رختکن با ادبیات خاص خودش حسابی به ستاره‌های تیم تشر زده است. تلنگر سرمربی در نیمه دوم ورق را برگرداند و بازی قوهای سفید دگرگون شد. سه تعویض همزمان و ورود کوکوریا، والورده و وینیسیوس جونیو راه‌حل تاکتیکی بود که به ثمر نشست. همکاری وینی و امباپه به گلزنی بلینگام ختم شد. هواداران برای تماشای گل برتری منتظر ورود کارلوس اسپی به زمین ماندند و این مهاجم ۲۱ ساله شش دقیقه بعد از ورود به زمین، رئالی‌ها را به آرزویشان رساند.

■ تعویض طلایی

کارلوس اسپی همان خرید طلایی تابستان رئال است که در این فصل تعویض طلایی مورینیو نیز به‌شمار می‌رود. مهاجم جوان با اینکه دقایق کمی فرصت حضور در زمین پیدا کرده، اما با گل‌های سرنوشت‌سازش چند باری ناجی رئال شده است. اسپی در این فصل چهار گل برای کهکشانی‌ها به ثمر رسانده و سه بار (جدال با اسپانیول، الچه و سلتاویگو) موجب ثبت پیروزی رئال در لحظات پایانی شده است. اسپی مجموعاً شش شوت در چارچوب زده و چهار شوتش به گل نشسته است. کارلوس اسپی این آمار را به‌عنوان یار تعویضی ثبت کرده و مورینیو هر زمان خطر باخت را حس می‌کند، این بازیکن را به زمین می‌فرستد.

■ ناراحتی مورینیو

سرمربی رئال‌مادرید از بازی شاگردانش ناراضی بود و این نارضایتی را پنهان نکرد. خوزه مورینیو ضمن تمجید از درخشش اسپی گفت: «تصور می‌کردم بازی پیچیده‌ای باشد، اما نه تا این حد. فکر کنم سلتاویگو ملی‌پوش ندارد و تیمی بود که به خوبی برای این دیدار آماده شده بود. در مقابل، ملی‌پوشان ما دیر به تمرینات رسیدند. در چنین شرایطی، اوضاع همیشه پیچیده است. بازیکنانی را دیدم که از نظر جسمانی تحت فشار بودند و در اوج آمادگی قرار نداشتند، اما در عین حال، کسانی را دیدم که فراتر از توان خود ظاهر شدند و با تکیه بر ذهنیت قوی، همبستگی گروهی و اراده برای پیروزی، نیرو گرفتند. تیم توانست بازی را با پیروزی پشت‌سر بگذارد. طبیعتاً کمی ناراحتم، چون همیشه دلم می‌خواهد بهتر بازی کنیم، اما در عین حال به آنها افتخار می‌کنم؛ به اینکه چه گروه منسجمی هستند و اینکه موفق شدیم سه امتیاز مهم را کسب کنیم. برخی بازیکنان ویژگی‌های خاصی دارند. نمی‌خواهم بگویم که کارلوس اسپی در ترکیب اصلی قرار نخواهد گرفت یا نمی‌تواند ۹۰ دقیقه بازی کند، چراکه او توانایی‌اش را دارد. کارلوس بازیکنی است که در محوطه جریمه کیفیت فوق‌العاده‌ای دارد؛ در نبردهای هوایی مسلط است، وقتی پشت به دروازه بازی می‌کند، عملکرد خوبی دارد و به خوبی به سمت تیر نزدیک و تیر دور یورش می‌برد. معتقدم اسپی می‌تواند حتی بدون داشتن دقایق بازی زیاد، تعیین‌کننده ظاهر شود. ما از داشتن کارلوس بسیار راضی و خوشحالیم.»

نگاه سهراب به صدر و تلاش نکونام برای فاصله گرفتن از قعر

جنگ استقلال و تراکتور با اماراتی‌ها

لیگ نخبگان | دنیا حیدری

هفته پنجم لیگ نخبگان آسیا عصر امروز با مصاف نماینده‌های ایران برابر اماراتی‌ها آغاز می‌شود. استقلال و تراکتور این هفته به‌طور همزمان از ساعت ۱۹:۳۰ به میدان می‌روند، آبی‌پوشان پایتخت برابر العین صدرنشین در امارات و سرخپوشان تبریزی مقابل الوصل در عمان.

شاگردان سهراب بختیاری‌زاده که به واسطه باخت بی‌موقع برابر شباب‌الاهلی از کورس با العین جاماندند، عصر امروز در حالی برای به زیر کشیدن صدرنشین راهی میدان می‌شوند که به واسطه یک گل زده کمتر نسبت به الهلال عربستان در رده سوم جدول غرب آسیا جا دارند. این بی‌شک دشوارترین مصاف استقلالی‌ها در لیگ نخبگان است. دیداری حساس که بختیاری‌زاده درست در آستانه آن دست به قلم شده و استعفا داده بود! صدالبته که با پادرمیانی‌ها و وعده‌های مدیریتی او بار دیگر به تمرینات استقلال برگشت تا همراه تیمش راهی امارات شود، اما باید دید شوک ناشی از این تصمیم ناگهانی در مصاف با العین مثبت خواهد بود یا منفی.

برتری در این دیدار برای آبی‌پوشان تهرانی از اهمیت بالایی برخوردار است، نه صرفاً چون در صورت برتری می‌توانند خود را به جایگاه العین در صدر جدول برسانند، بلکه به دلیل سابقه رودررویی‌های دو تیم. اگرچه آخرین بار این استقلال بود که در آخرین روزهای اردیبهشت ۱۳۹۸ العین را شکست داد و قبل از آن هر سه دیدار دو تیم با تساوی به پایان رسیده بود، اما باخت سنگینی که اوایل خرداد ۱۳۹۶ استقلال برابر العین متحمل شد هنوز از خاطر هواداران این تیم نرفته است. باختی که استقلالی‌ها امیدوارند این بار برای دومین بار انتقام آن را بگیرند. انتقامی که می‌تواند یک تیر با دو نشان باشد، هم برتری و هم صدرنشینی. هرچند که کسب امتیاز مقابل العینی که در پنج بازی اخیر خود چهار برد و تنها یک تساوی داشته کار ساده‌ای نیست، مگر آنکه استقلال فکری اساسی برای باز کردن قفل دروازه خلید عیسی داشته باشد. استقلال و العین به لحاظ دفاعی شرایط یکسانی دارند، به طوری که هر دو در چهار بازی اخیر سه گل دریافت کردند، اما در خط حمله، العین با ۱۴ گل زده وضعیتی به مراتب بهتر از استقلالی دارد که صرفاً شش گل وارد دروازه حریفان کرده است. آماری که نشان از روز سخت آسانی، بهترین بازیکن استقلال برای گلزنی و صدالبته روز دشوار مدافعان و گلر تیم سهراب در این دیدار حساس دارد.

■■■

تراکتور، دیگر نماینده ایران در لیگ نخبگان که تا به اینجای کار با کسب دو امتیاز از دو باخت و دو تساوی عملکرد قابل قبولی ارائه نداده، در دیداری همزمان برابر الوصل امارات به میدان می‌رود. تیمی که با کسب سه امتیاز از یک برد و سه باخت، در رده یازدهم (دو پله بالاتر از یاران نکونام) قرار دارد. الوصل اگرچه به واسطه کسب یک برد جایگاهی بهتر از تراکتور دارد، اما به لحاظ دفاعی تیم مطمئنی نیست، به طوری که در چهار بازی اخیر هشت مرتبه دروازه‌اش باز شده، یعنی به‌طور میانگین دو گل در هر بازی. این در حالی است که تراکتور پنج گل خورده است. البته الوصل در حمله با شش گل زده بهتر از یاران نکونام است که نصف این تعداد گل زده‌اند. آماری که نشان از یک روز پرتنش برای هر دو تیم دارد، خصوصاً بین طارمی و جانشین بیرو در تراکتور. درگیری برای کسب سه امتیاز حساس هفته پنجم که می‌تواند تکانی قابل توجه به جایگاه دو تیم بدهد. فرصتی که باید دید نکونام و یارانش می‌توانند با استفاده از آن، خود را از نیمه پایین جدول جدا کرده و حداقل در میانه‌های آن جای دهند، آن هم در شرایطی که سه بازیکن خود را در اختیار ندارد!

یادداشت | دنیا حیدری

تغییر مسیر ابتکاری یحیی

ناکامی امیدهای فوتبال ایران طی سال‌های اخیر، چه در کسب نتیجه و چه حتی در برگزاری بی‌حاشیه اردوهای تدارکاتی به قدری پرتعداد بود که گویی مترصد کوچک‌ترین روزنه‌ای هستیم جهت امیدوار شدن به آینده این تیم. چیزی شبیه به یک تغییر کوچک یا حتی یک درخواست ساده!

یحیی گل‌محمدی در آغاز مسیر خود با امیدهای فوتبال ایران، ابتکار جالب توجهی به خرج داده است. او از سازمان لیگ خواسته زمان بازی‌های هفته سیزدهم و چهاردهم لیگ یک را تغییر دهد تا کادرفنی بتواند به رصد و ارزیابی بهتر بازیکنان شاغل در این لیگ بپردازد. این شاید صرفاً یک خواسته ساده باشد، اما برای آنها که سال‌هاست شاهد چالش‌های پرتعداد امیدهای فوتبال ایران بودند، همین درخواست ساده می‌تواند هزار و یک معنای متفاوت داشته باشد و همین‌طور بهانه‌ای برای امیدوار شدن به آینده.

یحیی در همین گام نخست سراغ مسیری رفته که شاید در نخستین نگاه چندان پیچیده به نظر نرسد، اما بی‌شک به لحاظ فنی و مدیریتی بسیار حائز اهمیت و قابل توجه است. درخواست او از سازمان لیگ دو هدف مشخص دارد؛ نخست فراهم شدن شرایط برای رصد هرچه بیشتر جهت ارزیابی بهتر بازیکنان و دوم تشکیل یک مینی کمپ چند روزه در فاصله میان دو هفته. مهم‌ترین قسمت این ماجرا، انتخاب یحیی از جامعه لیگ یک است، نه لیگ برتر، آن هم در شرایطی که در ادوار گذشته عمده مربیان چشم‌شان به دنبال انتخاب بازیکنان از لیگ برتر بوده و کمتر نگاهشان به بازیکنان لیگ یکی افتاده است. یحیی، اما قصد دارد نخستین مینی کمپ امیدها را صرفاً با بازیکنان لیگ یک برگزار کند. بی‌تردید استفاده از بازیکنان شاغل در لیگ برتر به واسطه حضورشان در سطح اول فوتبال کشور راحت‌تر است، نه صرفاً چون بهتر و بیشتر دیده می‌شوند که حتی دسترسی به اطلاعات فنی و عملکردشان نیز ساده‌تر و راحت‌تر است.

سرمربی جدید امیدها، قصد دارد از همین گام نخست معادله را با چرخش به سمت لیگ یک تغییر دهد. لیگی که چه بسا بازیکنان باکیفیت‌تری را در دل خود داشته باشد، اما در هیاهوی فوتبال ایران و جنجال‌های لیگ برتری‌ها کمتر فرصت دیده شدن پیدا می‌کنند، مگر در صورت صعود به لیگ برتر یا رخ دادن اتفاقی خیلی خاص در رقابت‌های حذفی کشور!

تصمیم کادرفنی تیم ملی امید می‌تواند پیامدهای مثبتی در پی داشته باشد و چه بسا مشکلات زیادی را حل و فصل کند. نخست اینکه دایره انتخاب بازیکنان امید از محدودیت همیشگی خارج شده و گسترده‌تر می‌شود، خصوصاً که حضور یک بازیکن در لیگ برتر لزوماً به معنای بهتر و باکیفیت‌تر بودن آن نسبت به لیگ یکی‌ها نیست و چه بسا استعدادهای نابی در این رده وجود داشته باشند که بتواند گره کور امیدهای فوتبال ایران را بعد از سالیان سال باز کنند. از سوی دیگر این تصمیم می‌تواند دریچه تازه‌ای برای تعامل تیم ملی امید فوتبال ایران با باشگاه‌ها باز کند. همان معضل قدیمی که باعث شد تیم عبدی تمریناتش در تهران (قبل از اعزام به ناگویا) را به دلیل نرسیدن به حدنصاب به واسطه عدم همکاری باشگاه‌ها لغو کند!

برنامه گل‌محمدی ظاهراً این است که بتواند از ظرفیت لیگ یکی‌ها استفاده کند، چه بسا لیگ یکی‌ها به واسطه افتخار دعوت شدن بازیکنان خود به تیم ملی و به جهت دیده شدن هرچه بیشتر دست تعامل بدهند به کادرفنی امیدها. بی‌شک دیده شدن بازیکنان در ویترین تیم ملی امید می‌تواند برای باشگاه‌های دسته اول ایجاد انگیزه و حتی اعتبار کند.

شاید هم دلیل اتخاذ چنین تصمیمی قطع امید کردن یحیی از لیگ برتری‌هاست، اما مهم‌ترین پیامد چنین ابتکاری بی‌شک این است که برای ساخت امیدها نباید صرفاً چشم به بازیکنانی دوخت که قبلاً دیده شده‌اند. یحیی با گرفتن یک تصمیم ساده نشان داد که راه برای ساخت امیدهای فوتبال ایران بسیار است. گاهی باید مسیر را تغییر داد برای استفاده از ظرفیت‌هایی که سال‌ها به چشم نیامده‌اند. ظرفیت‌های نهفته شده در لیگ یک که سال‌ها زیر سایه زرق و برق لیگ برتر قرار گرفتند و حالا یحیی قرار است این فرصت را به آنها بدهد تا به ویترین تیم ملی امید راه پیدا کنند و چه بسا این شروع تازه‌ای باشد برای امیدهای فوتبال ایران.

ترجمه | شیوا نوروزی

چلسی روی دور ناکامی

بابی جکسون

بی‌بی‌سی

تداوم ناکامی برای هواداران چلسی راهی جز هو کردن تیم باقی نگذاشت. بازی ضعیف تیم ژابی آلونسو اولین پیروزی لیدز از سال ۱۹۹۹ در استمفوردبریج را رقم زد. واکنش‌های منفی به شکست خانگی چلسی زیاد بود. بسیاری از هواداران بعد از به ثمر رسیدن گل‌های سوم و چهارم لیدز ورزشگاه را ترک کردند و آنها که تا آخر مسابقه سر جایشان ماندند هم با سوت‌های اعتراضی ناراحتی و نگرانی‌شان را نشان دادند.

با اینکه مصدومیت مویزس کایسدو و اضافه شدن به لشکر مصدومان تیم و همچنین اعلام پنالتی پرحاشیه علیه چلسی، جو بازی را تحت تأثیر قرار داد، ولی آبی‌ها سزاوار باخت بودند. لیدز سومین شکست چلسی طی چهار بازی اخیر در لیگ برتر را رقم زد و افزایش اختلاف با آرسنال صدرنشین به ۱۲ امتیاز و سقوط به میانه جدول ثمره همین شکست خانگی است. ماه پیش این تاتنهام بود که برای دومین بار در تاریخ لیگ برتر توانست چلسی را در خانه شکست دهد و باخت در استمفوردبریج مقابل ساندرلند قعرنشین قبل از تعطیلات فیفادی زنگ خطر دیگری بود برای تیم ژابی آلونسو. در ۶۷ سال اخیر، این اولین باری است که چلسی در یک فصل و در خانه هم به لیدز باخته و هم تاتنهام!

عملکرد ابتدای فصل آبی‌ها همه را به اشتباه انداخت؛ ۱۵ گل زده در شش بازی نخست و بعد از آن سقوط آزاد شروع شد. مصدومیت ژائو پدرو کار دست چلسی داد و جای خالی او هنوز پر نشده است. او همچنان بهترین گلزن تیم در لیگ برتر است و آلونسو نتوانسته گزینه‌ای برای پدرو پیدا کند. سرمربی تصور می‌کرد با استفاده از دنی ولبک، پدرو نتو و مورگان راجرز در میانه میدان می‌تواند مشکلات چلسی را کاهش دهد، ولی آنها نیز نتوانستند بحران خلق موقعیت و بازی‌سازی تیم لندنی را حل کنند. چلسی در سه بازی از چهار بازی آخرش در تمامی رقابت‌ها موفق به باز کردن دروازه حریفان نشده است. منتها حضور امانوئل امگا در نوک خط حمله هنوز کورسوی امید چلسی محسوب می‌شود و او تک‌گل تیمش به لیدز را نیز به ثمر رساند. امگا به دلیل مصدومیت خیلی فرصت بازی پیدا نکرده، ولی این بازیکن ۲۳ ساله در اولین فرصتی که مقابل لیدز پیدا کرد گل زد، هرچند نتوانست مقابل لیدز مقاومت کند.

شکست در پنج بازی از هشت بازی آخر آمار منفی برای آلونسو است. صداهای اعتراضی و هو شدن تیم بعد از باخت به لیدز، بازتابی از لبریز شدن کاسه صبر هواداران و انتقاد شدید آنها از ژابی آلونسو است. این مربی اسپانیایی تابستان به چلسی ملحق شد و هنوز نتوانسته محبوب هواداران شود. اعتراف آلونسو به ناامیدی و نداشتن راهکار برای نجات تیم، پس از شکست تحقیرآمیز برابر لیدز نگرانی‌ها را بیشتر کرد: «ناامید و ناراحت هستیم. لحظات سخت و شکننده‌ای را پشت سر می‌گذاریم و باور این شکست سخت است. اعتمادبه‌نفس‌مان را از دست دادیم. شرایط دشواری است، ولی باید به خودمان بیاییم و راه‌حلی برای خروج از بحران پیدا کنیم. بعد از دریافت گل مساوی دیگر خودمان نبودیم. اعتمادبه‌نفس کافی برای بازگشت به بازی را نداشتیم و حتی نتوانستیم حریف را برای گلزنی تحت فشار قرار دهیم.»